

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

Šolsko leto 2019/20, 30. december 2019, številka 9, letnik VIII

Martina Krebl: »Otroci dejavnosti sprejemajo z veseljem«

Obisk Pikinega mesta

Poštar Pavli na obisku v Laškem

Ustvarjanje novoletnih voščilnic v Hiši generacij

Zabavna igra brez plastike

Varno v vrtec in šolo

Oktober – mesec požarne varnosti

Bodimo natur in eko

Tudi naše počutje je pomembno

Naravoslovni tabor v Kranjski Gori

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2019/20, 30. december 2019, številka 9, letnik VIII

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Maja Razgoršek, Nika Lapornik, Maja Koražija, Lija Kolar, Eva Založnik, Beno Čibej, Klara Kovač

Naslovnica: Klaudija Košenina

Podlaga strani: Špela Videc

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

SPODBUDEN RAZVOJ OTROK

Otroci dejavnosti sprejemajo z veseljem

Društvo Pikataj med drugim skrbi za ustvarjalno druženje in spodbuden razvoj otrok. V današnjih časih je to še posebej dobrodošlo, saj je marsikateri mladostnik prepuščen sam sebi. Zato smo na pogovor povabili predsednico omenjenega društva Martino Krebl in tajnico Ireno Plevnik, ki sta si kljub precejšnji zaposlenosti prijazno vzeli čas in odgovorili na naša vprašanja.

Društvo Pikataj je med drugim namenjeno ustvarjalnemu druženju in spodbudnemu razvoju otrok. Kaj konkretno to pomeni?

Ni le druženje, med druženjem tudi ustvarjamo in se veliko gibamo (igre z žogo, različne gibalne dejavnosti). Druženje in ustvarjanje sta naravnana k čim bolj spodbudnemu razvoju otrok.

Ste ustanoviteljica omenjenega društva. Kdaj je začela zoreti ideja o njegovem nastanku?

Več kot tri desetletja se že ukvarjam z otroki. Želja po pomoči otrokom, ki jim življenje ni najbolj naklonjeno, se je rodila pred nekaj leti.

Kaj vas je spodbudilo – morda kakšen dogodek, kaj drugega – da ste ustanovili društvo?

Po nekaj letih boja z mlino na veter (birokracija, finančna situacija v državi) glede odprtja doma za otroke, ki ne morejo živeti doma, se je porodila ideja o pomoči otrokom vsaj na takšen način. S tremi somišljenicami (Ireno Plevnik, Ksenjo Aškerc, Romano Pušnik) smo ustanovile Društvo Pikataj.

Današnja miselnost pogosto narekuje posebna imena različnih društev, ustanov ... Od kod ime Pikataj?

Deček Taj in deklica Pika sta pravo nasprotje, eden ima skoraj vse, drugi veliko manj.

Kdo vse deluje v društvu in na kakšen način?

V društvu delujemo prostovoljke – ustanoviteljice vsaka na svoj način in posamezni prostovoljci, zunanje sodelavke, dijaki in dijakinje.

Ima vaše društvo svoje prostore ali vam pri tem kdo pomaga?

Svojih prostorov nimamo. Ob ustanovitvi nam je takratna ravnateljica OŠ Primoža Trubarja Laško, gospa Milica Pušnik, prijazno ponudila prostore šole.

Komu so namenjene dejavnosti društva? Jih lahko navedete?

Vsem tistim, ki navežejo stik z nami, nas prosijo za kakršnokoli pomoč. Predvsem pa otrokom, ki izhajajo iz nespodbudnega okolja in jim življenje ni najbolj naklonjeno.

Dandanes se zdi, da so otroci velikokrat prepuščeni sami sebi. Tako najmlajši kot malo starejši. Čemu pripisujete to?

Res je. Veliko otrok popoldneve preživlja na neustrezen način (telefon, TV, razne druge elektronske naprave). Na to vpliva več dejavnikov: prezaposlenost staršev, zaposlenost starih staršev, vplivi družbe in elektronike, vzgoja otrok – nepostavljanje mej oziroma pravil.

Velikokrat slišimo, kako so današnji otroci povsem drugačni, kot so bili otroci nekoč. Se strinjate?

Popolnoma se strinjam. Današnji otroci se manj gibajo (zasvojila jih je elektronika), premalo sodelujejo pri družinskih opravilih, imajo ali nimajo postavljenih mej, vzgoja je naravnana le v srečo otrok, premalo vrednot.

Kaj bi bilo treba po vašem mnenju spremeniti oziroma dograditi na tem področju?

Osveščati starše in otroke o škodljivosti uporabe različnih elektronskih naprav (časovno omejiti uporabo telefonom, tablic, TV ...), o pomembnosti gibanja za zdrav razvoj otrok, pomembnosti postavljanja mej otrokom, otroke bi morali vzgajati ne le k pravicam, tudi dolžnosti morajo imeti (glede na starost otroka jim določiti skupaj z njim otrokov doprinos v družini – zadolžitve). Starši bi morali večkrat osvežiti ugotovitve različnih raziskav, ki govorijo o tem, kaj škoduje otrokovemu razvoju.

Menite, da se razmere izboljšujejo ali slabšajo?

Žal se razmere iz generacije v generacijo slabšajo.

Kakšne so želje v zvezi z društvom?

Želja je veliko. Trenutno je časa ob službenih obveznostih bolj malo. Vsekakor je želja, da bi razširili svoje delovanje.

Obstaja v Sloveniji še kakšno podobno društvo, kot je Pikataj? Se morda povezujete z drugimi društvi?

Društev, ki se na različne načine ukvarjajo z otroki, je več. Trenutno nam čas ne dopušča posebnega povezovanja z njimi.

Delo z ljudmi, še posebej z otroki, prinese kar nekaj dogodivščin. Nam lahko zaupate kakšno zanimivo prigodo, ki se vam je še posebej vtisnila v spomin?

Kar nekaj je bilo zanimivih dogodivščin. Najbolj se mi je vtisnil v spomin naš prvi izlet na morje,

ki smo ga izvedli s pomočjo izkupička na dobrodelni prireditvi v Laškem z naslovom Podajmo si roke.

Kako otroci, vključeni v društvo Pikataj, dojemajo in sprejemajo ponujene dejavnosti?

Vse dejavnosti sprejemajo z veliko dobre volje in pozitivne naravnosti.

Kakšna je njihova povratna informacija?

Zadovoljni obrazi in nasmeh, ki pove vse.

Starši so v življenju otrok zelo pomembni. Kakšen je njihov odnos do društva Pikataj in do tega, kar ponuja?

Vsi starši so nas lepo sprejeli. Veseli so, da je kdo pripravljen z njihovim otrokom deliti svoj čas, se kaj naučiti, zabavati, igrati, peti, plesati, kuhati, plavati ...

Tanja Drolec

LIKOVNI IZDELEK

Maja Razgoršek

PIKA NOGAVIČKA

Obiskali smo Pikino mesto

Na sončen petek, 13. septembra, smo učenci 2. razredov obiskali jubilejni, že 30. Pikin festival v Velenju.

Tokrat so organizatorji Pikino mesto z vsemi spremljajočimi dejavnostmi preselili v središče Velenja. Na avtobusni postaji je vsak avtobus učencev sprejela Pika Nogavička, ki je učence spremljala vse dopoldne. Z njo so obiskali otroško igrišče, polno zabavnih koticov. Za nekaj časa

smo se ustavili v Rdeči dvorani, kjer so učenci sodelovali na ustvarjalnih delavnicah ter si ogledali različna Pikina prizorišča (rudniški rov, Pikino podstrešje, Pikine športne delavnice). Bilo je zelo zabavno in prehitro je minilo.

Daniela Čalušič, Maja Deželak

Pikin festival je nekaj posebnega, kar mora doživeti vsak otrok

Vsako leto v jesenskih dneh v Velenju organizirajo Pikin festival. Udeležijo se ga učenci nižje stopnje iz veliko šol. Tega dogodka se udeležuje tudi naša šola.

Ob 7.45 smo se zbrali v jedilnici, vzeli malico in se odpravili proti avtobusni postaji pod pivovarno. Ker nas je bilo kar veliko, je poleg avtobusa peljal učence še kombi. Ko smo prispeli v Velenje, smo poiskali prostor, kjer smo pojedli malico. Nato smo se odpravili v Rdečo dvorano, kjer so bile delavnice. Okoli nas je hodilo veliko Pik Nogavičk in drugošolci niso mogli ugotoviti, katera je prava. Prav tako so imeli veliko časa, da so lahko obiskali vsako delavnico, si kupili

spominek ... Preden smo odšli iz Velenja, si je vsak lahko kupil sladoled ali pokovko ali sladkorno peno. Nato smo v parku z igrali to pojedli in pred odhodom so se učenci tudi igrali na raznih toboganih. Nato smo odšli do avtobusa in kombija ter v času kosila prišli nazaj v šolo. Ta izkušnja je bila zelo lepa in lahko sem obujala spomine za pet let nazaj. Pikin festival je nekaj posebnega, kar mora doživeti vsak otrok.

Nika Lapornik

Maja Korazija

POŠTAR PAVLI

Poštar Pavli na obisku v Laškem

Začetek novembra je bil na razredni stopnji v Laškem zelo zabaven in poučen. Na obisk smo dobili Poštarja Pavlija iz Pošte Slovenija. Naš teden z njim se je začel tako, da smo se najprej o delovanju pošte nasploh pogovarjali in učili po razredih. Ogledali smo si zelo dobro urejeno spletno stran Pošte za otroke.

Po razredih in v podaljšanih bivanjih smo ustvarjali znamke, slikali poštna vozila in ustvarili pobarvanke. Sledilo je žrebanje za pisanje pisem,

ki smo si jih drug drugemu pisali in jih je prinesel sam Poštar Pavli v nabiralnikih, ki smo si jih izdelali.

Učenci in učiteljice razredne stopnje smo v avli šole naredili razstavo izdelkov, se igrali družabne igre Poštarja Pavlija in druženje končali prav z njim. Člani gledališkega krožka so vodili

program, ko nas je seveda ob glasbeni spremljavi z obiskom presenetil Poštar Pavli. Otroci so se ga tako razveselili, da so ga skoraj podrli z objemi, s smehljaji in z vriskanjem.

Predstavili smo delo poštarjev, potelovadili z njim in od njega prejeli pošto ter jo odnesli vsak v svoj

razred. Najlepše je bilo čakati na svoje pismo in ga prebrati.

Poštar Pavli nas je vsakega posebej obiskal tudi v razredu, pohvalil je naše delo in nam podelil lepe spomine na obisk. Hvala, Poštar Pavli za

svinčnike in kazalke. Še naprej bomo pridno pisali in brali.

Še posebej hvala gospe Mateji Žavbi, ki nam je vse to omogočila in seveda Pošti Slovenija.

Ana Cestnik

NIS

Ustvarjanje novoletnih voščilnic v Hiši generacij

V ponedeljek, 16. decembra 2019, nas je v Hiši generacij prijazno sprejela gospa Petra Kolšek.

Najprej smo imeli obvezno fotografiranje v prazničnem kotičku, nato nam je pokazala posebno tehniko izdelovanja novoletnih voščilnic. Uporabili smo podlago, papirnate serviete, živilsko folijo in likalnik. Vsi smo se preizkusili v tej nenavadni tehniki in ugotovili, da nam gre zelo dobro od rok.

Učenci NIS

PŠ VRH

Zabavna igra brez plastike

Plastika predstavlja velik del naših življenj in je povsod.

Otroci jo najraje uporabljamo v obliki igračk. V ta namen smo izdelali svoje ekološke računalnike iz odpadnega kartona. Prebarvali smo jih ter na njih nalepili črke in številke. Tako se lahko s prijateljem igramo klepet, lahko natipkamo svojo pesem, se učimo

črkovanja in predvsem pustimo domišljiji ter raziskovanju prosto pot. Včasih res ne potrebujemo veliko. Ob ustvarjanju smo uživali, igrali pa se bomo lahko še v dolge zimske dni.

Klaudija Košenina

MŠ LAŠKO

Varno v vrtec in šolo

V tednu mobilnosti smo na razredni stopnji dali prednost prometu in varnosti.

Na temo promet/varna pot v šolo smo ustvarjali, pisali, gradili, plesali ... Prvi razredi so si s policistom ogledali varne poti v bližini šole in se sprehodili po Laškem. V razredih so ustvarjali lutke z rutcami in odsevniki ter vozila. Drugi razredi so temo promet

povezali s svojim obiskom Pike Nogavičke in z njo ponovili pravila, ki se jih moramo držati vsi udeleženci v prometu. Tretji razredi smo naredili maketo šole in načrt varnih poti v neposredni bližini šole. Vse skupaj smo zaključili s kratkim programom v avli šole, kjer sta bila v naši družbi tudi gospod župan Franc Zdolšek in gospod ravnatelj Marko Sajko. Pogram so popestrili plesalci višjih razredov.

Ana Cestnik

PŠ VRH

Policistka med učenci

Tudi nas je septembra obiskala policistka.

Z nami se je pogovarjala o varnosti in prežechih se nevarnostih v prometu. Ker ima vsak okoliš svoje posebnosti (nimamo zeber, semaforjev in pločnikov ...), je vodila skupni sprehod po bližnji okolici šole ter nas sproti opozorila na nevarnosti in ustrezno obnašanje. Končali smo pri šoli, se ji zahvalili in ji obljubili, da bomo skrbeli za svojo varnost in varnost drugih.

Marija Kotar

PŠ ŠENTRUPERT

Oktober – mesec požarne varnosti

V četrtek, 24. oktobra 2019, je bila v okviru meseca požarne varnosti tudi v naši PŠ Šentrupert izvedena požarna vaja. Tako smo del dopoldneva namenili pridobivanju gasilskega znanja ter seznanjanju in ozaveščanju o ravnanju v primeru požara.

V šoli je ta četrtek kot vsak drug dan nič hudega sluteč potekal pouk, in sicer je bila na urniku tretja ura. Naenkrat smo zaslišali, da se je vklopilo ozvočenje. Vsi smo z zanimanjem poslušali, kakšno bo obvestilo. Zaslišali smo glas učiteljice Renate, ki je mirno in razločno povedala, da se je v kuhinji vnel požar in da moramo vsi mirno zapustiti prostore šole. V tistem trenutku se je iz kuhinje že valil gost dim, ki je naznanjal, da je res nekaj narobe.

Ko smo odprli vrata učilnice, je bila garderoba že polna gostega dima, skozi katerega smo se prebili do vhodnih vrat. Kar se da hitro smo se odpravili na zbirno mesto na igrišče. Bilo je zelo pomembno, da smo šolo zapustili organizirano in brez prerivanja. Učenci so bili kljub temu da so večinoma vedeli, da gre za vajo, kar nekoliko prestrašeni. Učiteljice in vzgojiteljice smo preštele otroke. Ugotovile smo, da so šolo varno zapustili vsi. Manjkala pa nam je ena učiteljica, in sicer učiteljica Sanja. Učence je zelo skrbelo, kje je, kaj se ji je zgodilo in ali jo bodo gasilci rešili.

Gasilci so med tem že napeljali cevi, vstopili v gost dim in začeli gasiti ter reševati učiteljico. Kmalu so na nosilih na igrišče prinesli učiteljico

Sanjo, s katero je bilo na srečo vse v redu. Za uspešno gašenje požara in reševanje pogrešane učiteljice smo jim navdušeno zaploskali.

Po uspešno pogašenem požaru in evakuaciji so nam gasilci razkazali opremo in razložili osnovna pravila gašenja. Prav tako so lahko učenci poskušali gasiti z ročnikom in ustvarjali razne curke vode. Bilo je zelo zabavno in poučno. Prav posebno doživetje za učence je bilo, ko so lahko sedli v gasilski avto in si na glave nadeli čelade. Povedali so, da so se počutili kot čisto pravi gasilci.

Vsi skupaj smo preživeli razburljivo, poučno in nepozabno gasilsko dopoldne. Nekateri učenci že pridno obiskujejo gasilske vaje in se udeležujejo pionirskih in mladinskih tekmovanj. Po pogovorih vem, da se jih je po tej vaji za to navdušilo še več. Zato menim, da se v Šentrupertu ni treba bati, da bi jim primanjkovalo nadebudnih mladih gasilcev.

Iskrena hvala PGD Šentrupert za uspešno izpeljano požarno vajo ter da so nas ponovno podučili o preudarnem ravnanju v primeru požara, ki je ob tako neljubem dogodku odločilnega pomena.

Katja Križan

FOTOREPORTAŽA

Šentrupertska požarna vaja

Katja Križan

PŠ VRH

Požar v kuhinji

14. oktobra sta bili izvedeni evakuacija šole in predstavitev gasilstva PGD Vrh nad Laškim.

Po predhodnem dogovoru so gasilci simulirali požar z zadimljenjem v kuhinji. Kuharica je ob »nastanku« požara obvestila vse, ki smo se v tistem trenutku nahajali v šoli. Učiteljice in vzgojiteljice smo izvedle evakuacijo ob pomoči gasilcev. Po evakuaciji smo skupaj pogledali, ali

je vse potekalo po pravilih. Člani so otrokom predstavili tudi gasilstvo, jim prikazali gašenje, svojo opremo in gasilsko vozilo. Sami so izvedli tudi nekaj praktičnih vaj. Iskreno smo se jim zahvalili za skrb in prijaznost.

Marija Kotar

Lija Kolar

PŠ VRH

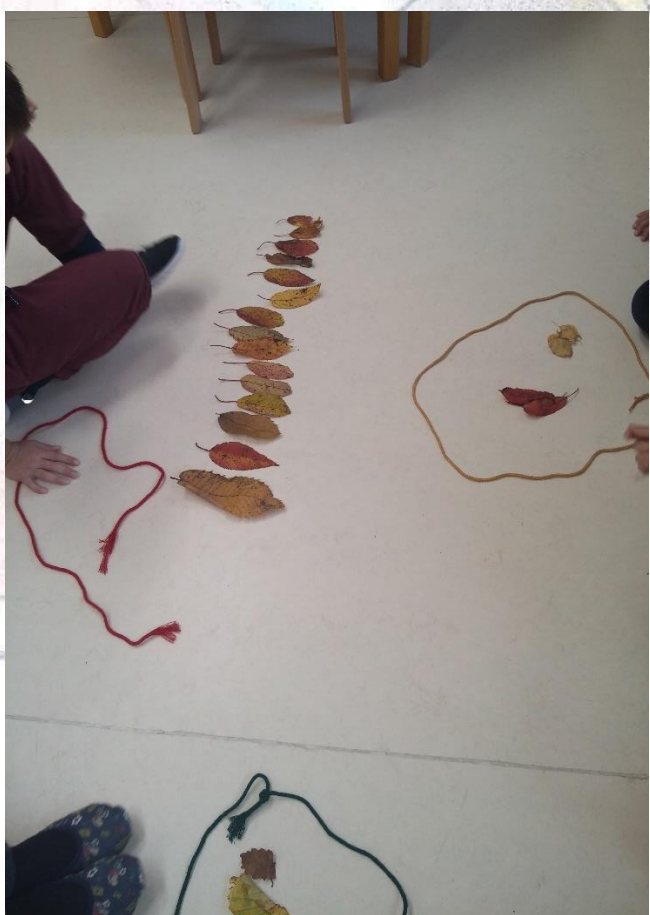
Bodimo natur in eko

Poleg drugih vizij in prednostnih nalog, ki smo si jih letos zastavili na naši šoli, sta tudi pristen stik z naravo in ponovna uporaba zavrženega.

Naravni material kot učni pripomoček pri različnih predmetih, kot pripomoček za okrasitev prostora ali kot pripomoček pri znani ali novi igri. Trudimo se, da odpadna embalaža ne onesnažuje

našega planeta, da razmislimo in jo domiselno pobarvamo, okrasimo, tudi kaj odrežemo, prilepimo ... in jo ponovno uporabimo.

Marija Kotar

PŠ VRH

Tudi naše počutje je pomembno

Znanje je zaklad, ki venomer spremlja svojega lastnika, pravi stari kitajski pregovor.

Tudi v PŠ Vrh se dobro zavedamo, kako pomembno je, da se vse življenje učimo, da smo radovedni znanja in da se veselimo novih spoznanj. Ob vsem tem ne smemo pozabiti na svoje počutje. Ni vedno preprosto, da smo srečni, veseli, igrivi, ko nas kaj muči. Težko je napisati recept, ki bi ozdravil trenutke, ko nas načenja žalost in se ne počutimo najbolje. Lahko pa vsak dan sproti naredimo kakšno malenkost, da preprečimo, da bi se tako počutili. Včasih so preproste stvari najbolj učinkovite. Oblikovali smo nekaj plakatov in jih razstavili po šoli, da jih vsak dan vidimo in preberemo.

Klaudija Košenina

PŠ VRH

Radi beremo

En dan v oktobru smo namenili branju in poslušanju pravljic. V šolo je prišel knjižničar Jože in nam doživeto prebral pravljico Skuhaj mi pravljico. Vsak je pomislil, katero pravljico bi lahko skuhala njegova mamica.

Poslušali smo tudi pravljico o ježku, ki je iskal srečo. Učenci so povedali, kaj jim pomeni sreča. Tako je nastala knjiga Misli o sreči 1. in 2. razreda.

2. razred

Lara: »Za mene je sreča, ko se cartam s kozami.«

Tim: »Srečen bom, ko bom policist.«

Matija: »Srečen sem, ko jaham konja.«

Erik: »Meni je najbolj všeč, ko pečem.«

Tea: »Srečna sem, ko se igram v šoli s prijatelji.«

Klara: »Srečna sem, ko lahko pomagam drugim ljudem.«

Maruša: »Srečna sem, ko se igram s sestrico.«

Nejc: »Srečen sem, ko sem uspešen in dobim medaljo, ko spim s super gobo (pliškom), ko vidim mavrico.«

Neža: »Srečna sem, ko jaham konja.«

Ela: »Srečna sem, ko pride k meni sestrična.«

1. razred

Ela: »Srečna sem, ko sem igram s kužkom.«

Ema: »Srečna sem, ko jaham konja.«

Ajda: »Srečna sem, ko se igramo z muco.«

Lana: »Srečna sem, ko se igram s kužkom.«

Katjuša: »Srečna sem, ko se igram z Erikom.«

Izabela: »Srečna sem, ko jaham konja.«

Učiteljici tudi dobro veva, da so najini učenci srečni, če nekaj sladkega pojedjo. Zato smo skupaj pripravili odlično sladico – čokoladne ježke. Pri nas je bila za ta dan sreča zagotovljena.

Simona Sirk in Katja Križan

FOTOREPORTAŽA

Pravljice

Simona Sirk in Katja Križan

TABOR

»Stkale so se močnejše vezi med nami«

V ponedeljek, 18. novembra, smo se osmošolci matične šole Laško in podružnične šole Debro odpravili na tabor v Kranjsko Goro. Ob 8.00 smo se odpravili iz Debra in v Kranjsko Goro prišli v času kosila. Naš dan na taboru se je začel ob 7.00 in končal ob 22.00.

Ponedeljek

Po prihodu v Kranjsko Goro smo razpakirali, razjasnili pravila, nato odšli na kosilo. Že prvi dan je bil naš urnik poln. Razdelili smo se v tri skupine. Druga skupina je imela lokostrelstvo, prva in tretja sta imeli športne igre na igrišču šole. Po večerji smo odšli na turistični ogled, kjer smo izvedeli veliko informacij o gospodarskih dejavnostih in naravnih znamenitostih Kranjske Gore.

Torek

Vsak dan se je začel z jutranjo telovadbo in kasneje z zajtrkom. Po zajtrku je prva skupina imela pouk biologije, pri katerem je raziskovala celice, rastline in odšla na jezero Jasna. Druga in tretja skupina sta šli v naravni rezervat Zelenci, kjer sta spoznali pomen naravnih rezervatov. Pred večerjo smo odšli še na enourni pohod.

Sreda

V sredo so se dejavnosti med skupinami zamenjale. Tretja in druga skupina sta imeli pouk biologije, prva skupina je šla v Zelence. Preostanek dneva sta si tretja in druga skupina ogledali slike, ki jih je pripravil učitelj Andrej Gobec, prva pa si je čas krajšala z igrami. Po pregledu fotografij smo vsi skupaj igrali različne igre za sprostitev.

Četrtek

Ta dan je bil zaključni preizkus orientacije v naravi in znanja o Kranjski Gori: lov na Kosabrina. Vse skupine so se potrudile in se zabavale, čestitamo pa zmagovalcem, ki so pokazali največ znanja. Po lovu smo se vse skupine zbrale pred domom, kjer smo imeli razne igre, na primer balinanje, odbojko, badminton, lokostrelstvo ... Po večerji smo se vsi učenci pripravljali na šov talentov. Vsaka soba se je morala predstaviti s svojo točko in zmagovalci so dobili posebno nagrado. Sobe so se predstavljale s plesom, petjem in z deklamacijami. Prvo mesto so dosegli fantje 8.a Laško, s plesom na pesem Old town road. Po zmagi so točko ponovili in po tej točki smo imeli plesno zabavo.

Petek

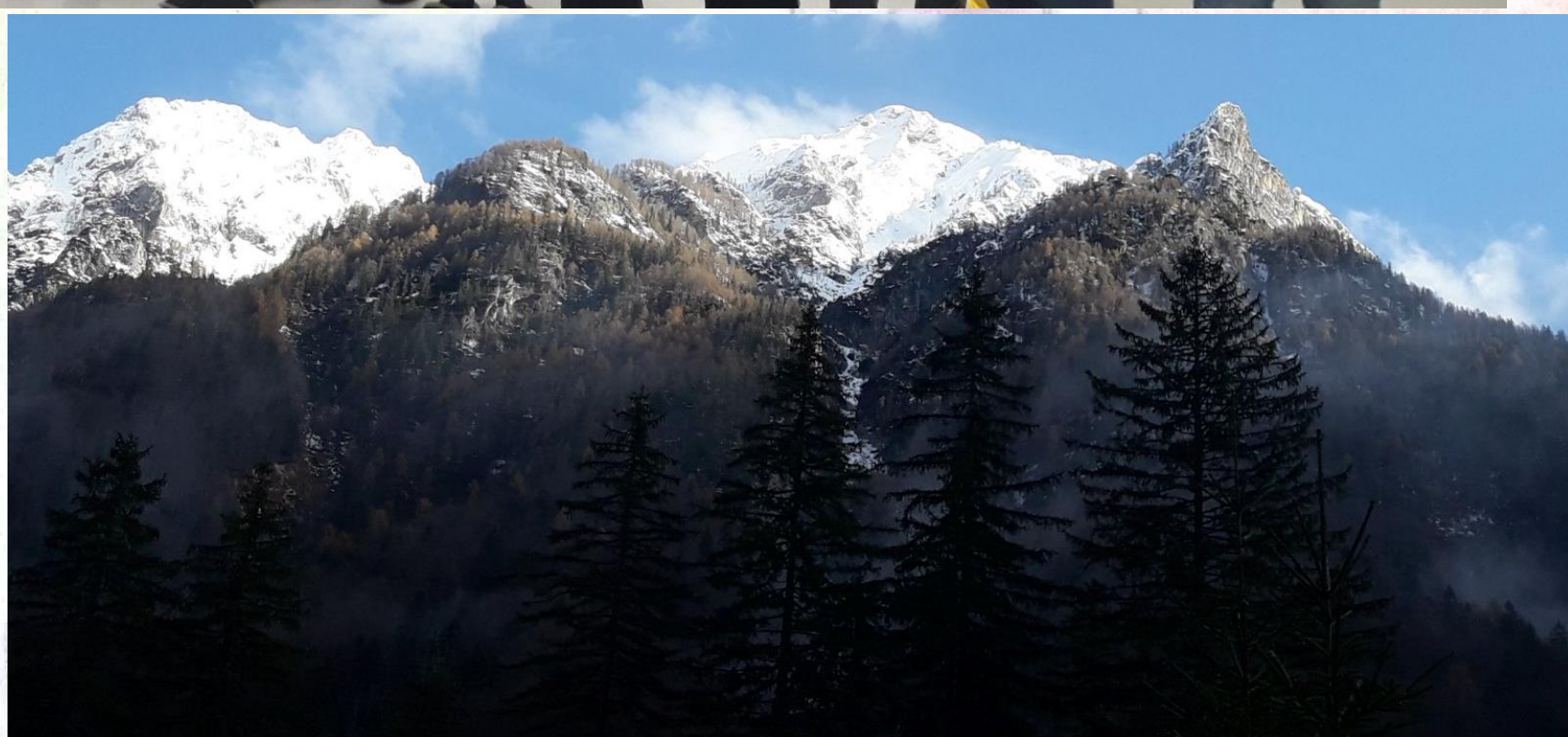
Zjutraj smo pred zajtrkom in telovadbo razglasili zmagovalca glede pospravljenih sob in poražence, ki so za »nagrado« morali pripraviti vse mize za kosilo in nam tudi postreči. Zadnji dan na taboru smo preživeli na obisku Triglavskega narodnega parka. Sicer dolga pot je bila prav zabavna in polna naravnih čudes. Po kosilu smo se zahvalili kuharicam za odlično hrano, čistilkam za čisto bivališče, učiteljem za zabavne in kreativne ure ter seveda vsemu osebju, ki je lepo skrbelo za nas. Polni novega znanja, doživetij, spominov in seveda tesnih vezi smo se odpravili domov in se vrnili popoldne v objem domačega kraja.

S tem smo se poslovili od šol v naravi, ki so nas tako povezale in dale priložnost, da boljše spoznamo drug drugega in sebe. Zamere so se večinoma pozabile in se stkale nove in še močnejše vezi med nami. Čas gre prehitro in za nas se osnovna šola počasi končuje, vendar nas bodo prav ti spomini na tabore in šole v naravi za vedno povezovali.

Eva Založnik

FOTOREPORTAŽA

Naravoslovni tabor na Gorenjskem

Darja Polšak, Ika Siljan

PLANINCI

Nočni pohod na Mrzlico

Prvo soboto v decembru zvečer smo se s Planinskim društvom Laško odpravili na Mrzlico, ki je visoka 1093 metrov.

Temperature so bile višje kot ponavadi v decembru, zato ni bilo snega. Zaradi tega je bil pohod malo bolj dolgočasen in utrudljiv. V nahrbtniku sem imel knjigo, ampak nisem imel veliko možnosti za branje, razen v šotoru pri koči na Mrzlici, kjer smo si lahko odpočili, nekaj popili in pojedli.

Otrok, ki so čakali na Miklavževa darila, je bilo toliko, da sem obupal in se nisem niti postavil v vrsto. A vseeno sem dobil nekaj sladkarij od prijazne gospe laninskega društva Trbovlje, ki je udeležencem pohoda žigosala kartončke.

Upam, da bo drugo leto sneg!

Beno Čibej

PŠ VRH

1. športni dan z učenci PŠ Rečica

Tudi letos sta se povezali po številu učencev najmanjši podružnični šoli in skupaj izvedli športni dan – pohod na Zavrato.

Bil je lep, topel, sončni dan, ko smo se pripeljali v rečiško dolino in skupaj prehodili pot do Zavrata. Pot nas je vodila mimo njihove domače cerkve. Njo, videno bližnjo in daljo okolico nam je zanimivo predstavila učiteljica Cvetka. Učenci so uživali in tkali prijateljske vezi, saj so si imeli veliko povedati. Že zdaj se veselimo spomladanskega pohoda, ki ga bomo izvedli skupaj na Vrhu.

Marija Kotar

PŠ VRH

Ko šola medgeneracijsko povezuje, praznuje in združuje

Ponosni in veseli smo, da poleg pouka spodbujamo in skrbimo za pozitivno vzdušje, pristne odnose, da si pomagamo, medgeneracijsko sodelujemo in se vključujemo v vse prireditve v kraju.

Tudi letos je novembra v naši vasici Vrh nad Laškim zazvenela pesem Čebelar. Učencem in otrokom iz vrtca so se pridružili tudi starši, stari starši, sorodniki in krajani. Tako smo medgeneracijsko združili moči, naše petje se je ob harmoniki slišalo po vsej vasi. Na megleno nedeljsko popoldne, 24. novembra, se je zapisala še ena krasna zgodba sodelovanja med šolo in krajem. Učenci so kot gostje nastopili na koncertu ljudskih pevcev Šentlenartčanov z naslovom Po polju jezdi fantič mlad.

Ponosni in veseli smo tudi na učence naše šole, ki so sodelovali na prireditvi Pokaži svoj talent. Širok nasmeh in iskricice sreče v očeh smo dobili, ko smo jih kot zmagovalce videli na odru Kulturnega centra Laško.

V približevanju praznikov, v času prižiganja lučk, bleščic in obdarovanja smo v šoli že kar tradicionalno izdelovali adventne venčke. Pričarali smo si predpraznično vzdušje, malo poklepetali in s skupnimi močmi izdelali čudovite

venčke. Številna udeležba staršev in otrok dokazuje, da nas prazniki res povezujejo. Razveselil nas je tudi obisk mladinskega pevskega zbora pod vodstvom Mateje Škorja in ravnatelja Marka Sajka, ki nam je voščil ter predal Božičkovo darilo. Po naši šoli je tudi odlično dišalo, za kar imata zasluge domačinki Anica Planko in Nada Kačič, ki že kar tradicionalno z nami pečeta domače novoletne piškote.

17. decembra smo se z lučkami v spremstvu staršev podali iskat dedka Mraza. Našli smo ga v gasilskem domu na Vrhu, kjer nas je pričakal s svojimi pomočniki z veliko vrečo daril in lepimi željami.

Ker smo bili decembra res pridni in delavni, smo za nagrado odšli v Otročji center Kino Laško na ogled filma.

Učenci ter kolektiv PŠ Vrh želimo vsem bralcem Kratkočasnika v letu 2020 veliko uspehov, iskrenih nasmehov, da bi si čim bolj pomagali, se veselili in napisali še mnogo čudovitih zgodb.

Klaudija Košenina

FOTOREPORTAŽA

Pestro dogajanje na Vrhu nad Laškim

Klaudija Košenina

Klara Kovač